

นวัตกรรมการส่งเสริมการอ่านโดยใช้คำพื้นฐานเป็นฐาน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

กลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๔
 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๔ ได้จัดทำนวัตกรรมส่งเสริมการอ่านเพื่อใช้ในการพัฒนานักเรียนด้านการอ่านด้วยวิธีการสอนแบบแจกลูกสะกดคำ โดยใช้คำในบัญชีคำพื้นฐานเป็นฐานในการพัฒนานักเรียน เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนให้มีทักษะการอ่านออกเสียงตามระดับชั้น

นวัตกรรมส่งเสริมการอ่านโดยใช้คำพื้นฐานเป็นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ได้ดำเนินการจำแนกคำตามหมวดหมู่ชนิดของคำ และจัดทำเอกสารโดยมีองค์ประกอบของแต่ละหมวดหมู่ คือ การอธิบายความหมายของหมวดหมู่คำ วิธีการอ่านสะกดคำ แบบฝึกการอ่านและแบบฝึกการเขียนสะกดคำ โดยได้เรียงลำดับเนื้อหาเพื่อให้นักเรียนเข้าใจหลักการ วิธีการ ได้ฝึกอ่าน และฝึกเขียนคำอ่าน เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจที่แม่นยำมากยิ่งขึ้น

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า เอกสารเล่มนี้จะเป็นประโยชน์แก่คุณครูและนักเรียนในการพัฒนาทักษะการอ่าน ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญในการต่อยอดความรู้และการดำรงชีวิต

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
กลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๔

คำชี้แจงการใช้นวัตกรรมส่งเสริมการอ่านโดยใช้คำพื้นฐานเป็นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

นวัตกรรมส่งเสริมการอ่านโดยใช้คำพื้นฐานเป็นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๔ โดยเอกสารเล่มนี้มีเนื้อหาสาระที่สำคัญ ดังนี้

หมวดที่ ๑ ทบทวนพยัญชนะ สระ มาตราตัวสะกด การผันวรรณยุกต์

หมวดที่ ๒ สระประสม (สระ เอียะ เอีย)

หมวดที่ ๓ คำควบกล้ำ (ร ล ว) สระ เอื้อะ เอื้อ อื้อ ไอ ใ ตัวสะกดแม่ เกย เกอว กก กบ กด

หมวดที่ ๔ อักษรนำ

หมวดที่ ๕ สระเปลี่ยนรูป (สระ อะ มีตัวสะกด)

หมวดที่ ๖ สระลดรูป (สระ โอะ มีตัวสะกด)

หมวดที่ ๗ คำประวิสรรชนีย์ และไม่ประวิสรรชนีย์

หมวดที่ ๘ สระเปลี่ยนรูป สระลดรูป

หมวดที่ ๙ สระออ (มีตัวสะกด)

หมวดที่ ๑๐ สระเออ (มีตัวสะกด)

หมวดที่ ๑๑ คำที่มี รร (ร หัน)

หมวดที่ ๑๒ คำที่มีทัณฑฆาต

หมวดที่ ๑๓ คำที่มีไม้ยมก (ๆ)

หมวดที่ ๑๔ คำที่มีอัศเจรีย์ (!)

ส่วนที่ ๑ ความรู้สำหรับครู เป็นส่วนที่ให้ความรู้ความเข้าใจ เป็นการเตรียมความรู้ให้แก่ครู เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจสาระสำคัญ และหลักการของเรื่องที่สอนอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

ส่วนที่ ๒ แนวทางการจัดการเรียนรู้ เป็นการนำเสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ โดยในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน จะส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกอ่านคำเป็นหมวดหมู่ เพื่อให้เข้าใจหลักการอ่านสะกดคำแต่ละชนิดให้ถูกต้อง และสามารถต่อยอดความรู้ไปใช้ในการอ่านคำที่ยากขึ้นในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ต่อไป

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ค
คำชี้แจงการใช้เอกสาร การพัฒนานวัตกรรมการส่งเสริมการอ่านโดยใช้คำพื้นฐานเป็นฐาน	ง
สารบัญ	จ
หมวดที่ ๑ ทบทวนพยัญชนะ สระ มาตราตัวสะกด การผันวรรณยุกต์	
- ทบทวนพยัญชนะ สระ มาตราตัวสะกด การผันวรรณยุกต์	๑
- การใช้พยัญชนะภาษาไทย	๓
- สระ	๔
- มาตราตัวสะกด	๕
- การผันวรรณยุกต์	๓๓
หมวดที่ ๒ สระประสม (สระ เอียะ เอีย)	๓๕
หมวดที่ ๓ คำควบกล้ำ (ร ล ว) สระ เอือะ เอือ อือ ไอ โอี ตัวสะกดแม่ เกย เกอว กก กบ กด	๔๐
หมวดที่ ๔ อักษรนำ	
- ห นำ	๔๖
- อ นำ ย	๕๐
หมวดที่ ๕ สระเปลี่ยนรูป (สระ อะ มีตัวสะกด)	๕๑
หมวดที่ ๖ สระลดรูป (สระ โอะ ตัวสะกด)	๕๕
หมวดที่ ๗ คำประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์	
- คำประวิสรรชนีย์	๕๙
- คำไม่ประวิสรรชนีย์	๖๓
หมวดที่ ๘ สระเปลี่ยนรูป สระลดรูป	
- สระเปลี่ยนรูป	๖๗
- สระลดรูป	๗๓
หมวดที่ ๙ สระออ (มีตัวสะกด)	๗๖
หมวดที่ ๑๐ สระเออ (มีตัวสะกด)	๘๑

หน้า

หมวดที่ ๑๑ คำที่มี รร (ร หัน)

๘๓

หมวดที่ ๑๒ คำที่มีทัณฑมาต (ั)

๘๗

หมวดที่ ๑๓ คำที่มีไม้ยมก (๑)

๙๑

หมวดที่ ๑๔ คำที่มีอัศเจรีย์ (!)

๙๔

บรรณานุกรม

คณะผู้จัดทำ

หมวดที่ ๑

ทบทวน พยัญชนะ สระ มาตราตัวสะกด การผันวรรณยุกต์

พยัญชนะไทย คือ เครื่องหมายหรือตัวอักษร ก-ฮ ที่ใช้แทนเสียง พยัญชนะในภาษาไทย เพื่อนำไปประกอบเป็นคำที่มีความหมาย สำหรับใช้สื่อสาร

พยัญชนะไทยมี ๔๔ ตัว ดังนี้

พยัญชนะไทย ๔๔ ตัว

ก	ข	ฃ	ค	ฅ	ฉ	ง	จ	ฉ	ช
ช	ฌ	ญ	ฎ	ฏ	ฐ	ฑ	ฒ	ณ	ด
ต	ถ	ท	ธ	น	บ	ป	ผ	ฝ	พ
ฟ	ภ	ม	ย	ร	ล	ว	ศ	ษ	ส
			ห	ฬ	อ	ฮ			

แบ่งตามระดับพื้นเสียงได้ ๓ หมู่ เรียกว่า อักษร ๓ หมู่ หรือ ไตรยางศ์ ประกอบด้วย อักษรสูง อักษรกลาง อักษรต่ำ

อักษรสูง มี ๑๑ ตัว คือ ข ข ฉ ฐ ถ ผ ฝ ศ ษ ส ห

วิธีท่อง : ฝี่ ฝาก ฤง ข้าว สาร ให่ ฉั่น

ฝี่ (ผ) ฝาก (ฝ) ฤง (ฐ ถ) ข้าว (ข ข) สาร (ศ ษ ส) ให่ (ห) ฉั่น (ฉ)

อักษรกลาง มี ๙ ตัว คือ ก จ ฎ ฏ ด ต บ ป อ

วิธีท่อง : ไก่ จิก เต็ก ตาย บน ปาก โอ่ง

ไก่ (ก) จิก (จ) เต็ก (ฎ ฏ) ตาย (ฎ ต) บน (บ) ปาก (ป) โอ่ง (อ)

อักษรต่ำ มี ๒๔ ตัว

อักษรต่ำคู่ มี ๑๔ ตัว คือ ค ฅ ฆ ช ซ ฌ ฒ ท ฑ พ ฟ ภ ฮ

วิธีท่อง : พ่อ ค้า ฟัน ทอง ซื่อ ช้าง ฮ่อ

พ่อ (พ ภ) ค้า (ค ฅ ฆ) ฟัน (ฟ) ทอง (ฌ ฒ ท ฑ) ซื่อ (ซ)

ช้าง (ช ฌ) ฮ่อ (ฮ)

อักษรต่ำเดี่ยว มี ๑๐ ตัว คือ ง ญ ณ น ม ย ร ล ว พ

วิธีท่อง : งู ใหญ่ นอน อยู่ ณ ริม วัต โม ฬี โลก

งู (ง) ใหญ่ (ญ) นอน (น) อยู่ (ย) ณ (ณ) ริม (ร) วัต (ว) โม (ม)

ฬี (ฬ) โลก (ล)

การใช้พยัญชนะในภาษาไทย

๑. พยัญชนะไทยส่วนใหญ่อยู่ในบรรทัด ยกเว้น ช ซ ป ผ ฟ ศ ส
ห ฮ ที่มีหางยาวเหนือบรรทัด และ ญ ฎ ฏ ฐ ที่มีหางยาวลงมาใต้
บรรทัด

๒. พยัญชนะไทยส่วนใหญ่มีหัวเป็นวง แบ่งเป็น ๒ ประเภท คือ

- พยัญชนะหัวเข้า มี ๑๖ ตัว ได้แก่ ง ฌ ญ ฒ ณ ด ต ถ ผ
ฝ ย ร ล ว ส อ ฮ

- พยัญชนะหัวออก มี ๒๖ ตัว ได้แก่ ข ฃ ค ฅ ฉ จ ฉ ช ซ
ฎ ฏ ฐ ท ฑ น บ ป พ ฟ ภ ม ร ศ ษ ห พ

๓. พยัญชนะไทยที่ไม่มีหัว มี ๒ ตัว คือ ก และ ฅ

สระ คือ เสียงพูดที่เปล่งออกมาเพื่อนำมาผสมกับพยัญชนะและ
วรรณยุกต์เพื่อให้อ่านออกเสียงเป็นพยางค์หรือคำ สระไทยมี ๒๑ รูป
๓๒ เสียง หรือ ๒๑ เสียง

สระอะ	สระอา	สระอิ	สระอี	สระอึ	สระอือ	สระอุ	สระอู
สระเอะ	สระเอ	สระแอะ	สระแ	สระโอะ	สระโ	สระเอะ	สระออ
สระเออะ	สระเออ	สระเอียะ	สระเอีย	สระเอือะ	สระเอือ	สระอัวะ	สระอิว
สระอำ	สระไ	สระไ	สระเ	ริ	รือ	ลึ	ลือ

สระเดี่ยว ๑๘ เสียง

สระเสียงสั้น ๙ เสียง ได้แก่ อะ อิ อึ อุ เอะ แอะ เออะ โอะ เอะ

สระเสียงยาว ๙ เสียง ได้แก่ อา อี อือ อู เอ แอ เออ โอ ออ

สระประสมหรือสระเลื่อน ๓ เสียง

เอีย (อี + อา)

เอือ (อือ + อา)

อัว (อู + อา)

สระเกิน ๘ เสียง (ฤ ฦ ฦ ฦ ำ ไ อ เ)

มาตราตัวสะกด หมายถึง พยางค์ที่ประกอบอยู่ท้ายสระ และมีเสียงประสมเข้ากับสระ มาตราตัวสะกดมีอยู่ ๘ แม่ ได้แก่ แม่กง แม่กน แม่กม แม่กก แม่กต แม่กบ แม่เกย และแม่เกอว

พยางค์ที่เป็นตัวสะกดในแต่ละมาตรา ได้แก่

๑. แม่ ก กา คำที่ไม่มีตัวสะกด
๒. แม่ กก ได้แก่ ได้แก่ ก ข ค ฅ
๓. แม่ กต ได้แก่ จ ด ต ถ ท ฐ ฏ ฑ ฒ ช ซ ศ ษ ส
๔. แม่ กบ ได้แก่ บ ป พ ภ ฟ
๕. แม่ กน ได้แก่ น ณ ญ ร ล พ
๖. แม่ กง ได้แก่ ง
๗. แม่ กม ได้แก่ ม
๘. แม่ เกย ได้แก่ ย
๙. แม่ เกอว ได้แก่ ว

มาตราตัวสะกด แบ่งเป็น ๒ ประเภท คือ

๑. มาตราตัวสะกดไม่ตรงรูป ๔ มาตรา ได้แก่ แม่กก แม่กต แม่กบ แม่กน
๒. มาตราตัวสะกดตรงรูป ๔ มาตรา ได้แก่ แม่กง แม่กม แม่เกย แม่เกอว

มาตรา ก กา หรือแม่ ก กา คือ คำหรือพยางค์ที่มีพยัญชนะต้น
ประสมกับสระโดยไม่มีตัวสะกด เช่น กา ดุ ปู เป็นต้น

ตัวอย่างการอ่าน

กล้า สะกดว่า กอ-ลอ-อา-กลา-ไม้โท-กล้า

 อ่านว่า กล้า

ขำ สะกดว่า ขอ-อ้า-ขำ

 อ่านว่า ขำ

แคะ สะกดว่า คอ-แอะ-แคะ

 อ่านว่า แคะ

กระทะ สะกดว่า กอ-รอ-อะ-กระ-ทอ-อะ-ทะ

 อ่านว่า กระ-ทะ

เข้าใจ สะกดว่า ขอ-เอา-เขา-ไม้โท-เข้า-จอ-ไอ-ใจ

 อ่านว่า เข้า-ใจ

บิดา สะกดว่า บอ-อิ-ปี-ดอ-อา-ดา

 อ่านว่า บิ-ดา

แบบฝึกการอ่านคำ มาตรา ก กา

ปะ	ป่า	กู้	ถ้า
ลื้อ	ผู้	แช่	แชะ
เขี่ย	ไส้	เมา	ไต่
กอไผ่	ไถนา	ฝาชี	สีดำ
น้ำชา	ปลาหู	หมุยอ	พอดี
ขี้หู	ผู้เฒ่า	เตาไฟ	ไฟเราะ
เพราะว่า	หมาป่า	หน้าที่	ผีเสื้อ
เนื้อหมู	ครูใหญ่	ไฟฟ้า	พายุ

ฝึกเขียนสะกดคำ

ตัวอย่าง

น้ำชา สะกดว่า นอ-อำ-นำ-ไม้โท-น้ำ-ชอ-อา-ชา
 อ่านว่า น้ำ-ชา

๑. ปลาทุ

สะกดว่า

อ่านว่า

๒. ผู้เฒ่า

สะกดว่า

อ่านว่า

๓. หน้าที่

สะกดว่า

อ่านว่า

๔. เนื้อหมู

สะกดว่า

อ่านว่า

๕. ครูใหญ่

สะกดว่า

อ่านว่า

มาตรา กก หรือ แม่ กก คือ คำหรือพยางค์ที่มี ก เป็นตัวสะกด และคำหรือพยางค์ที่มีเสียงเหมือน ก เป็นตัวสะกด ได้แก่คำหรือพยางค์ที่มี ข ค ฌ เป็นตัวสะกด เช่น แขก เค้ก เลข เป็นต้น

ตัวอย่างการอ่าน

ดึก สะกดว่า ดอ-อี-กอ

 อ่านว่า ดึก

ภาค สะกดว่า ภอ-อา-คอ

 อ่านว่า พาก

เมฆ สะกดว่า มอ-เอ-ฆอ

 อ่านว่า เมก

ข้อศอก สะกดว่า ขอ-ออ-ขอ-ไม้โท-ข้อ-ศอ-ออ-กอ-ศอก

 อ่านว่า ข้อ-ศอก

ถ่วงอก สะกดว่า ถอ-อ้ว-ถ้ว-ไม้เอก-ถ้ว-งอ-ออ-กอ-งอก

 อ่านว่า ถ้ว-งอก

หน้ากาก สะกดว่า หอ-นอ-อา-หนา-ไม้โท-หน้า-กอ-อา-กอ-กาก

 อ่านว่า หน้า-กาก

แบบฝึกการอ่านคำ มาตรา กก

ฝึก	ฝาก	พริก	ชุก
แปลก	นาค	เปลือก	จิก
สัก	ครก	เลิก	กรอก
สุนัข	รู้จัก	ผักชี	ปรึกษา
ปากกา	น่ารัก	ซักผ้า	ปลาตุก
ลูกตา	ตกกกล้า	สะดวก	พระเอก
ดอกรัก	ฝึกบัว	น้ำตก	นกเขา
ประโยชน์	ดอกไม้	ลำบาก	สามัคคี

ฝึกเขียนสะกดคำ

ตัวอย่าง

ผักชี สะกดว่า ผอ-อะ-กอ-ผัก-ชอ-อี-ชี
 อ่านว่า ผัก-ชี

๑. ดอกรักรัก สะกดว่า

อ่านว่า

๒. ปลาตุ๊ก สะกดว่า

อ่านว่า

๓. ปรีกษา สะกดว่า

อ่านว่า

๔. ผักบัว สะกดว่า

อ่านว่า

๕. ชักผ้า สะกดว่า

อ่านว่า

มาตรา กด หรือ **แม่ กด** คือ คำหรือพยางค์ที่มี **ด** เป็นตัวสะกด และคำหรือพยางค์ที่มีเสียงเหมือน **ด** เป็นตัวสะกด ได้แก่คำหรือพยางค์ที่มี **จ ช ซ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ต ถ ท ธ ศ ษ ส** เป็นตัวสะกด เช่น **ขัด คาด ชวด แก้ว บัตร เป็นต้น**

ตัวอย่างการอ่าน

บาท	สะกดว่า	บอ-อา-ทอ
	อ่านว่า	บาด
เสร็จ	สะกดว่า	สอ-รอ-เอะ-จอ
	อ่านว่า	เส็ด
เหยียด	สะกดว่า	หอ-ยอ-เอี้ย-ดอ
	อ่านว่า	เหยียด
สมเด็จ	สะกดว่า	สอ-โอะ-มอ-สม-ดอ-เอะ-จอ-เด็จ
	อ่านว่า	สม-เด็จ
อากาศ	สะกดว่า	ออ-อา-อา-กอ-อา-ศอ-กาศ
	อ่านว่า	อา-กาด

แบบฝึกการอ่านคำ มาตรา กด

เดือน	รถ	กิจ	อิฐ
พืช	ทิศ	เขต	บวช
ตรวจ	รส	โกรธ	โทษ
บัดนี้	ที่สุด	แม่มด	รดน้ำ
ชีวิต	วิเศษ	ประเทศ	ตำรวจ
เตารีด	ไม้ขีด	ฉีดยา	ผ้าตัด
มะกรูด	พุดจา	ตาบอด	ไข่ทอด
กระดาษ	กาชาด	อาจจะ	ละเอียด

ฝึกเขียนสะกดคำ

ตัวอย่าง

กาชาด สะกดว่า กอ-อา-กา-ชอ-อา-ดอ-ชาด

อ่านว่า กา-ชาด

๑. พุดจา

สะกดว่า

อ่านว่า

๒. ตำรวจ

สะกดว่า

อ่านว่า

๓. ประเทศ

สะกดว่า

อ่านว่า

๔. ชีวิต

สะกดว่า

อ่านว่า

๕. วิเศษ

สะกดว่า

อ่านว่า

มาตรา กบ หรือ **แม่ กบ** คือ คำหรือพยางค์ที่มี **บ** เป็นตัวสะกด และคำหรือพยางค์ที่มีเสียงเหมือน **บ** เป็นตัวสะกด ได้แก่ คำหรือพยางค์ที่มี **บ ป พ ภ ฟ** เป็นตัวสะกด เช่น **คับ ลาก ยีราฟ เป็นต้น**

ตัวอย่างการอ่าน

หยิบ สะกดว่า หอ-ยอ-อิ-บอ

 อ่านว่า หยิบ

ทราบ สะกดว่า ทอ-รอ-อา-บอ

 อ่านว่า ซาบ

ศพ สะกดว่า ศอ-โอะ-พอ

 อ่านว่า สบ

อาชีพ สะกดว่า ออ-อา-อา-ชอ-อี-พอ-ชีพ

 อ่านว่า อา-ชีพ

สำหรับ สะกดว่า สอ-อ้า-ส้า-หอ-รอ-อะ-บอ-หรับ

 อ่านว่า ส้า-หรับ

แบบฝึกการอ่านคำ มาตรา กบ

หนึบ	กลบ	ครบ	รบ
ปราบ	ภาพ	เรียบ	มอบ
ทบ	เทบ	รูป	รูป
ตะครุบ	กุหลาบ	อาบน้ำ	สำหรับ
เล็บเท้า	กระทบ	เคารพ	ทอฟฟี่
นับถือ	ประดับ	พับเพียบ	ระเบียบ
ตะเกียบ	เจ็บปวด	กระสอบ	บาดเจ็บ
ทัพพี	ยี่ราฟ	นกกระจาบ	เต็บโต

ฝึกเขียนสะกดคำ

ตัวอย่าง

เคารพ สะกดว่า คอ-เอา-เคา-รอ-โอะ-พอ-รพ
 อ่านว่า เคา-รบ

๑. พับเพียบ

สะกดว่า

อ่านว่า

๒. เล็บเท้า

สะกดว่า

อ่านว่า

๓. เต็บโต

สะกดว่า

อ่านว่า

๔. ตะครุบ

สะกดว่า

อ่านว่า

๕. กระทบ

สะกดว่า

อ่านว่า

มาตรา กน หรือ **แม่ กน** คือ คำหรือพยางค์ที่มี **น** เป็นตัวสะกด และคำหรือพยางค์ที่มีเสียงเหมือน **น** เป็นตัวสะกด ได้แก่ คำหรือพยางค์ที่มี **น ฦ ญ ร ล พ** เป็นตัวสะกด เช่น โคน คุณ กาล เป็นต้น

ตัวอย่างการอ่าน

การ สะกดว่า กอ-อา-ร่อ

 อ่านว่า กาน

คุณ สะกดว่า คอ-อู-ณอ

 อ่านว่า คุณ

เหม็น สะกดว่า หอ-มอ-เอะ-นอ

 อ่านว่า เหม็น

กัญชา สะกดว่า กอ-อะ-ญอ-กัญ-ชอ-อา-ชา

 อ่านว่า กั้น-ชา

สัญญา สะกดว่า สอ-อะ-ญอ-สัญ-ญอ-อา-ญา

 อ่านว่า สัน-ยา

แบบฝึกการอ่านคำ มาตรา กน

ล้าน	ตาล	อ้วน	บ่น
บุญ	ฝุ่น	เขื่อน	เข็น
เกิน	เชิญ	เพียร	เณร
อบอุ่น	กุญแจ	ทำงาน	สำคัญ
เวียนเทียน	สินค้า	ตำบล	ตะโกน
บริเวณ	สวนครัว	ตุ๋น	สดชื่น
หมู่บ้าน	ประธาน	เมื่อวาน	บานชื่น
ตื่นนอน	หน้าร้อน	อ่อนเพลีย	กระท้อน

ฝึกเขียนสะกดคำ

ตัวอย่าง

เมื่อวาน สะกดว่า มอ-เอื่อ-เมื่อ-ไม้เอก-เมื่อ-วอ-อา-นอ-วาน

อ่านว่า เมื่อ-วาน

๑. กุญแจ

สะกดว่า

อ่านว่า

๒. ตำบล

สะกดว่า

อ่านว่า

๓. ตื่นนอน

สะกดว่า

อ่านว่า

๔. สวนครัว

สะกดว่า

อ่านว่า

๕. ตู๋เหิน

สะกดว่า

อ่านว่า

แบบฝึกการอ่านคำ มาตรา กง

แรง	แกว่ง	กลิ้ง	หญิง
สิ่ง	ผิง	ครึ่ง	ตรง
ผง	เปรี้ยว	หวัง	หนัง
หน้าต่าง	สงสาร	เสาธง	มะเฟือง
เฟื่องฟ้า	เจ้าของ	ห้องน้ำ	บำรุง
ทุ่งนา	น้ำแกง	ประแป้ง	แม่เลี้ยง
แตงตัว	มะปราง	แตงตั้ง	น้ำแข็ง
แข็งแรง	สิงโต	ตั้งใจ	กางเกงใน

ฝึกเขียนสะกดคำ

ตัวอย่าง

สิงโต สะกดว่า สอ-อิ-งอ-สิง-ตอ-โอ-โต
 อ่านว่า สิง-โต

๑. สงสาร

สะกดว่า

อ่านว่า

๒. เสอธง

สะกดว่า

อ่านว่า

๓. ตั้งใจ

สะกดว่า

อ่านว่า

๔. หุ่นา

สะกดว่า

อ่านว่า

๕. น้ำแกง

สะกดว่า

อ่านว่า

มาตรา กม หรือ แม่ กม คือ คำหรือพยางค์ที่มี ม เป็นตัวสะกด
เช่น ก้ม ชม แก้ม คุ่ม เป็นต้น

ตัวอย่างการอ่าน

จิ้ม	สะกดว่า	จอ-อิ-มอ-จิม-ไม้โท
	อ่านว่า	จิ้ม
งม	สะกดว่า	งอ-โอะ-มอ
	อ่านว่า	งม
เต็ม	สะกดว่า	ดอ-เอิม-มอ
	อ่านว่า	เต็ม
ประชุม	สะกดว่า	ปอ-รอ-อะ-ประ-ชอ-อุ-มอ-ชุม
	อ่านว่า	ประ-ชุม
มูมมาม	สะกดว่า	มอ-อุ-มอ-มูม-มอ-อา-มอ-มาม
	อ่านว่า	มูม-มาม

แบบฝึกการอ่านคำ มาตรา กม

ริม	เริ่ม	แพ้ม	สัวม
หลวม	เสียม	เตรียม	เอียม
แหลม	หนุ่ม	ห้าม	อุ่ม
น้ำส้ม	ต้มยำ	ส้มตำ	ปลาเค็ม
ผ้าห่ม	แกงส้ม	หกล้ม	ต้นเข็ม
ผ่านวม	ควบคุม	แมงมุม	แจ่มใส
ตามใจ	พัดลม	ต้นส้ม	ประถม
อบรม	ออมสิน	ต้นมะยม	ยาสระผม

ฝึกเขียนสะกดคำ

ตัวอย่าง

ส้มตำ สะกดว่า สอ-โอะ-มอ-สม-ไม้โท-ส้ม-ตอ-อ้า-ตำ
อ่านว่า ส้ม-ตำ

๑. ต้นเข็ม

สะกดว่า

อ่านว่า

๒. ประถม

สะกดว่า

อ่านว่า

๓. ออมสิน

สะกดว่า

อ่านว่า

๔. ควบคุม

สะกดว่า

อ่านว่า

๕. แจ่มใส

สะกดว่า

อ่านว่า

มาตรา เกย หรือ แม่ เกย คือ คำหรือพยางค์ที่มี ย เป็นตัวสะกด
เช่น ฝ้าย ฉ้าย ด้าย ถ้าย เป็นต้น

ตัวอย่างการอ่าน

ด้าย สะกดว่า ดอ-อา-ยอ-ด้าย-ไม้โท

อ่านว่า ด้าย

ทุย สะกดว่า ทอ-อุ-ยอ

อ่านว่า ทุย

ทาย สะกดว่า ทอ-อา-ยอ

อ่านว่า ทาย

ลูกเขย สะกดว่า ลอ-อุ-กอ-ลูก-ขอ-เออ-ยอ-เขย

อ่านว่า ลูก-เขย

รายงาน สะกดว่า รอ-อา-ยอ-ราย-งอ-อา-นอ-งาน

อ่านว่า ราย-งาน

แบบฝึกการอ่านคำ มาตรา เกย

เฉย	ท้าย	เมื่อย	รวย
จ่าย	ภัย	ลอย	อ้อย
กลาย	คล้าย	ปล่อย	กล้วย
เด็กชาย	ทำลาย	ค้าขาย	แต่งกาย
เจ้าชาย	ทักทาย	ร่างกาย	ร้ายแรง
เจ็บป่วย	สวยงาม	ถ้วยชาม	พี่ชาย
ช่วยเหลือ	พายเรือ	หอยโข่ง	หายใจ
คนร้าย	เล็กน้อย	น้ำอ้อย	ลอยกระทง

ฝึกเขียนสะกดคำ

ตัวอย่าง

คำชาย สะกดว่า คอ-อา-คา-ไม้โท-ค้า-ขอ-อา-ยอ-ชาย
อ่านว่า คำ-ชาย

๑. คนร้าย

สะกดว่า

อ่านว่า

๒. ร่างกาย

สะกดว่า

อ่านว่า

๓. แข็งแรง

สะกดว่า

อ่านว่า

๔. แต่งกาย

สะกดว่า

อ่านว่า

๕. ถ้วยชาม

สะกดว่า

อ่านว่า

มาตรา เกอว หรือ แม่ เกอว คือ คำหรือพยางค์ที่มี ว เป็นตัวสะกด เช่น กาว เหนียว ผิว เป็นต้น

ตัวอย่างการอ่าน

เปรี้ยว สะกดว่า ปอ-รอ-เอี้ย-วอ

อ่านว่า เปรี้ยว

เขี้ยว สะกดว่า ขอ-เอี้ย-วอ

อ่านว่า เขี้ยว

ข้าวโพด สะกดว่า ขอ-อา-วอ-ขาว-ไม้โท-ข้าว-พอ-โอ-ดอ-โพด

อ่านว่า ข้าว-โพด

ขาวเขา สะกดว่า ขอ-อา-วอ-ขาว-ขอ-เอา-เขา

อ่านว่า ขาว-เขา

ฟีสาว สะกดว่า พอ-อี-ฟี่-ไม้เอก-ฟี่-สอ-อา-วอ-สาว

อ่านว่า ฟี่-สาว

แบบฝึกการอ่านคำ มาตรา เกอว

เคี้ยว	เหี้ยว	เปรี้ยว	เหนียว
เหยี้ยว	หิ้ว	แนว	หนาว
ว่าว	กล่าว	คราว	เอว
ชาวใต้	เดินแถว	นกแก้ว	แล้วก็
แก้วน้ำ	ตะลิว	นิ้วมือ	เดี๋ยวนี้
ข้าวเจ้า	ชาวไทย	ถั่วเขียว	เข้าแถว
ดาวเรือง	เดี๋ยวเดียว	ลูกสาว	สีขาว
วาววับ	มะพร้าว	ต้นมะนาว	ตุ๊กกับข้าว

ฝึกเขียนสะกดคำ

ตัวอย่าง

สีขา สะกดว่า สอ-อี-สี-ขอ-อา-วอ-ขาว
อ่านว่า สี-ขาว

๑. เตินแถว

สะกดว่า

อ่านว่า

๒. ลูกสาว

สะกดว่า

อ่านว่า

๓. มะพร้าว

สะกดว่า

อ่านว่า

๔. วาวัว

สะกดว่า

อ่านว่า

๕. นิ้วมือ

สะกดว่า

อ่านว่า

การผันวรรณยุกต์ คือ การออกเสียงที่เปลี่ยนไปตามเสียงของพยัญชนะและเสียงของวรรณยุกต์ ซึ่งบางคำมีรูปและเสียงวรรณยุกต์ไม่ตรงกัน วรรณยุกต์มี ๔ รูป ๕ เสียง

• คำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง มี ๑๑ ตัว คือ ข ฃ ฉ ฐ ถ ผ ฝ ศ ษ ส ห สามารถผันเสียงวรรณยุกต์ได้ ๓ เสียง คือ เสียงเอก โท จัตวา

สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
-	ข่า	ข้า	-	ขา
-	ผ่า	ผ้า	-	ผา

- คำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรกลาง มี ๙ ตัว คือ ก จ ด ต ฎ ฏ บ ป อ สามารถผันเสียงวรรณยุกต์ได้ครบ ๕ เสียง คือ เสียงสามัญ เอก โท ตรี จัตวา

สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
กา	กา̇	กา̂	กา̃	กา̄
เง	เง̇	เง̂	เง̃	เง̄

- คำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำมี ๒๔ ตัว คือ ค ต ฉ ง ซ ฌ ญ ฑ ฒ ณ ท ธ น พ ฟ ภ ม ย ร ล ว ฬ ฮ สามารถผันเสียงวรรณยุกต์ได้ ๓ เสียง คือ เสียงสามัญ โท ตรี

สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
คา	-	คา̂	คา̃	-
น	-	น̂	น̃	-

หมวดที่ ๒

สระประสม (สระ เอียะ เอีย)

สระเอียะ เป็นสระประสมระหว่าง สระเอ (เ -) สระอี (-[ี]) ตัว ย และสระอะ (- ะ) ออกเสียงสั้น เขียน เ - ไว้ หน้าพยัญชนะต้น -[ี] ไว้ บนพยัญชนะต้นตัว ย ไว้หลังพยัญชนะต้น มีวิสรรชนีย์ (- ะ) หลังตัว ย เช่น เกียะ เฝียะ เพียะ ฯลฯ

ตัวอย่างการอ่าน

เกียะ สกกดว่า กอ-เอียะ

อ่านว่า เกียะ

เฝียะ สกกดว่า ผอ-เอียะ

อ่านว่า เฝียะ

เพียะ สกกดว่า พอ-เอียะ

อ่านว่า เพียะ

สระเอีย เป็นสระประสมระหว่าง สระ เอ (-) สระอี (-[ี]) ตัว ย ออกเสียงยาวเขียน - ้วยหน้าพยัญชนะต้น - ้ยบนพยัญชนะต้นตัว ย ้วยหลังพยัญชนะต้น **สระเอีย** เป็นสระคงรูป

ตัวอย่างการอ่าน

เขีย สะกดว่า ขอ-เอีย-เขีย-ไม้เอก

อ่านว่า เขีย

เพลีย สะกดว่า พอ-ลอ-เอีย

อ่านว่า เพลีย

เสีย สะกดว่า สอ-เอีย

อ่านว่า เสีย

ตัวอย่างการอ่าน สระเอีย กับคำที่มีตัวสะกดในแม่กง แม่กน แม่กม

เลี้ยง สะกดว่า ลอ-เอีย-งอ-เลี้ยง-ไม้โท

อ่านว่า เลี้ยง

เตียน สะกดว่า ตอ-เอีย-นอ

อ่านว่า เตียน

เตรียม สะกดว่า ตอ-รอ-เอีย-มอ

อ่านว่า เตรียม

ฝึกอ่านคำ สระเอีย (แม่ กง กน กม เกอว)

เลีย	เปรียง	เอี่ยม	เปรี้ยว
เพียร	เปลี่ยน	เพรียว	เทียว
ระเบียง	เลี้ยงดู	ทุเรียน	วาดเขียน
เวียนเทียน	เปลี่ยนใจ	เถียงนา	ด้ามเสียม
ชั้นเรียน	ติเตียน	เดี๋ยวเดียว	สีเขี้ยว
กวยเตี๋ยว	ประเดี๋ยว	เจี้ยวจ้าว	นักเรียน
เนยเทียม	เตรียมตัว	ดอกเทียน	แม่เลี้ยง

ฝึกเขียนสะกดคำ

ตัวอย่าง

ระเบียง สะกดว่า รอ – อะ – ระ – บอ – เอีย – งอ – เบียง
อ่านว่า ระ – เบียง

๑. เถียง

สะกดว่า

อ่านว่า

๒. เลี้ยงดู

สะกดว่า

อ่านว่า

๓. เนยเทียม

สะกดว่า

อ่านว่า

๔. เตรียมตัว

สะกดว่า

อ่านว่า

๕. เปรียง

สะกดว่า

อ่านว่า

๖. ทูเรียน สะกดว่า

อ่านว่า

๗. เปลี่ยนใจ สะกดว่า

อ่านว่า

๘. วาดเขียน สะกดว่า

อ่านว่า

๙. ชั้นเรียน สะกดว่า

อ่านว่า

๑๐. สีเขียว สะกดว่า

อ่านว่า

หมวดที่ ๓

คำควบกล้ำ (ร ล ว) สระ เอื้อะ เอื้อ อื้อ ไอ ไอ

ตัวสะกดแม่ เกย เกอว กก กบ กด

คำควบกล้ำ คือ พยัญชนะสองตัวที่เขียนเรียงกัน และใช้สระเดียวกัน อยู่ในตำแหน่งต้นพยางค์ เมื่ออ่านออกเสียง จะต้องอ่านควบเป็นพยางค์เดียวกัน โดยเสียงวรรณยุกต์ก็จะผันตามเสียงพยัญชนะตัวหน้า เช่น กล้ำ (อักษรควบคือ กล-), ปลอดภัย (อักษรควบคือ ปลอดภัย) เป็นต้น

คำควบกล้ำ มี ๒ ชนิด คือ คำควบแท้ และ ควบไม่แท้
คำควบแท้ ได้แก่ พยัญชนะ ร ล ว ควบกับพยัญชนะตัวหน้า ประสมสระตัวเดียวกัน เวลาอ่านออกเสียงพยัญชนะทั้งสองตัวพร้อมกันเช่น

พยัญชนะต้นควบกับตัว ร (สระอา อัว เอีย เอื้อ อื้อ ไอ ไอ)

เครื่อง	สะกดว่า	คอ-รอ - เอื้อ - งอ - เครื่อง - ไม้เอก
	อ่านว่า	เครื่อง
ครั้น	สะกดว่า	คอ-รอ-อื้อ-นอ-ครั้น-ไม้โท
	อ่านว่า	ครั้น

ตะไคร้	สะกดว่า	ตอ-อะ-ตะ-คอ-รอ-ไอ-ไคร-ไม้โท-ไคร้
	อ่านว่า	ตะ-ไคร้
ไคร้ครวญ	สะกดว่า	คอ-รอ-ไอ-ไคร-ไม้เอก-ไคร้-คอ-รอ-อ้ว- ญอ-ครวน

	อ่านว่า	ไคร้ - ครวน
เปรี้ยว	สะกดว่า	ปอ - รอ - เอีย - งอ - เปรี้ยว - ไม้โท
	อ่านว่า	เปรี้ยว

ตรวน	สะกดว่า	ตอ - รอ - อ้ว - นอ
	อ่านว่า	ตรวน

พยัญชนะต้นควบกับ ล (สระ เอือ อือ เอีย อ้า)

เกลือ	สะกดว่า	กอ-ลอ-เอือ-นอ-เกลือ-ไม้เอก
	อ่านว่า	เกลือ

เคือ	สะกดว่า	คอ-ลอ-เอือ-นอ-เคือ-ไม้เอก
	อ่านว่า	เคือ

คลืน	สะกดว่า	คอ-ลอ-อือ-นอ-คลืน-ไม้เอก
	อ่านว่า	คลืน

เกลือ	สะกดว่า	กอ-ลอ-เอือ-นอ-เกลือ-ไม้โท
	อ่านว่า	เกลือ

เปลือก	สะกดว่า	ปอ-ลอ-เอื่อ-กอ
	อ่านว่า	เปลือก
เปล็อง	สะกดว่า	ปอ-ลอ-เอื่อ-งอ-เปล็อง-ไม้โท
	อ่านว่า	เปล็อง
คล้ำ	สะกดว่า	คอ-ลอ-อ้า-คล้ำ-ไม้โท
	อ่านว่า	คล้ำ
เกลี้ยงเกลา	สะกดว่า	กอ-ลอ-เอี้ย-งอ-เกลี้ยง-ไม้โท-เกลี้ยง -
		กอ-ลอ-เอา-เกลา
	อ่านว่า	เกลี้ยง - เกลา

พยัญชนะต้นควบกับ ว

แกว่ง	สะกดว่า	กอ - วอ - แอ - งอ - แกว่ง - ไม้เอก
	อ่านว่า	แกว่ง
กวาด	สะกดว่า	กอ - วอ - อา - ดอ
	อ่านว่า	กวาด
ไกว	สะกดว่า	กอ - วอ - ไอ
	อ่านว่า	ไกว
กว้าง	สะกดว่า	กอ - วอ - อา - งอ - กวาง - ไม้โท
	อ่านว่า	กว้าง
ขวาน	สะกดว่า	ขอ - วอ - อา - นอ
	อ่านว่า	ขวาน

ฝึกอ่านคำควบกล้ำ ร ล ว

เครื่องเคียง

ครั้นเครง

คลังไคล้

ตรวจตรา

กลากเกลื่อน

เกลือกกล้วย

ปราดเปรียว

พลับพลึง

ตริกตรอง

กลบเกลื่อน

ปลดเปลื้อง

คลุ้มคลั่ง

กว้างขวาง

กวัดแกว่ง

กลับกลาย

มะพร้าว

มะกรูด

อ่อนเพลีย

ปรึกษา

ต้นหูกวาง

กะหล่ำปลี

กรอก

กลบ

ไกว

แกว่ง

ขว้าง

แขวน

ครบ

ครบ

คล้าย

คลาน

ควั่น

ความ

ปรุง

ไปรย

ปลุก

ปล่อย

แผล

ผลัก

พริก

เพลง

ฝึกเขียนสะกดคำ

ตัวอย่าง

กว้าง

สะกดว่า

กอ-วอ-อา-งอ-กวาง-ไม้โท

อ่านว่า

กว้าง

๑. กรอก

สะกดว่า

อ่านว่า

๒. แขนว

สะกดว่า

อ่านว่า

๓. ควัน

สะกดว่า

อ่านว่า

๔. โปรรย

สะกดว่า

อ่านว่า

๕. แผล

สะกดว่า

อ่านว่า

๖. มะพร้าว สกกดว่า

อ่านว่า

๗. ปราดเปรี้ยว สกกดว่า

อ่านว่า

๘. ตรีกตรอง สกกดว่า

อ่านว่า

๙. ปรีกษา สกกดว่า

อ่านว่า

๑๐. คลั่งไคล้ สกกดว่า

อ่านว่า

หมวดที่ ๔

อักษรนำ

อักษรนำ คือ พยัญชนะ ๒ ตัวเรียงกัน ประสมสระเดียวกัน โดยที่ พยัญชนะตัวหลังจะอ่านออกเสียงตามวรรณยุกต์พยัญชนะตัวหน้าทำให้เราเรียกพยัญชนะตัวแรกว่า อักษรนำ ซึ่งอาจออกเสียงได้หลักๆดังนี้

คำที่มี ห นำ

คำที่มี ห นำ คือคำที่พยัญชนะตัวหน้า เป็น ห และพยัญชนะตัวหลังเป็นอักษรต่ำเดียว ได้แก่ **แ ก่ ง ญ น ม ย ร ล ว** ให้ออกเสียงพยางค์เดียว (ไม่ออกเสียง ห) โดยเสียงวรรณยุกต์ของพยางค์ออกเสียงตาม ห

ตัวอย่างการอ่าน

หงอย สะกดว่า หอ – งอ – ออ – ยอ

 อ่านว่า หงอย

เหล่า สะกดว่า หอ – ลอ – เออ

 อ่านว่า เหลา

หมวก สะกดว่า หอ – มอ – อัว – กอ

 อ่านว่า หมวก

แบบฝึกการอ่านคำ อักษรนำ (ห นำ)

เหรียญ	หน้า	หนู	เหงา
เห็้อ	เหล่า	แห่	แหละ
ไหล	ไหว	หัวหน้า	หม้อข้าว
ต้นน้อยหน้า	หน่อไม้	หนังสือ	หมอลำ
หมาจิ้งจอก	หมุยอ	หมู่บ้าน	หนุ่ม
หลบ	หลวม	หลอก	หลอด
หญิง	หลัง	หน่วย	ลับ
หนอง	หลาน	หนอน	หลาย
น้อย	หลุด	หนัก	หลุม
หนัง	หวัง	หนาว	หวัด
หนีบ	หวาน	หนุน	หวาน
หมด	เหนียว	หมอก	เหม็น

หมอน

เหมือน

หมอบ

เหยียด

ฝึกเขียนสะกดคำ

ตัวอย่าง

หน้า สะกดว่า หอ-นอ-อา-หนา-ไม้โท

อ่านว่า หน้า

๑. หนุ

สะกดว่า

อ่านว่า

๒. ไหว

สะกดว่า

อ่านว่า

๓. หวาน

สะกดว่า

อ่านว่า

๔. หยุด

สะกดว่า

อ่านว่า

๕. หมุน

สะกดว่า

อ่านว่า

๖. หมอก

สะกดว่า _____

อ่านว่า _____

๗. หมอบ

สะกดว่า _____

อ่านว่า _____

๘. หนัก

สะกดว่า _____

อ่านว่า _____

๙. หลุม

สะกดว่า _____

อ่านว่า _____

๑๐. หนีบ

สะกดว่า _____

อ่านว่า _____

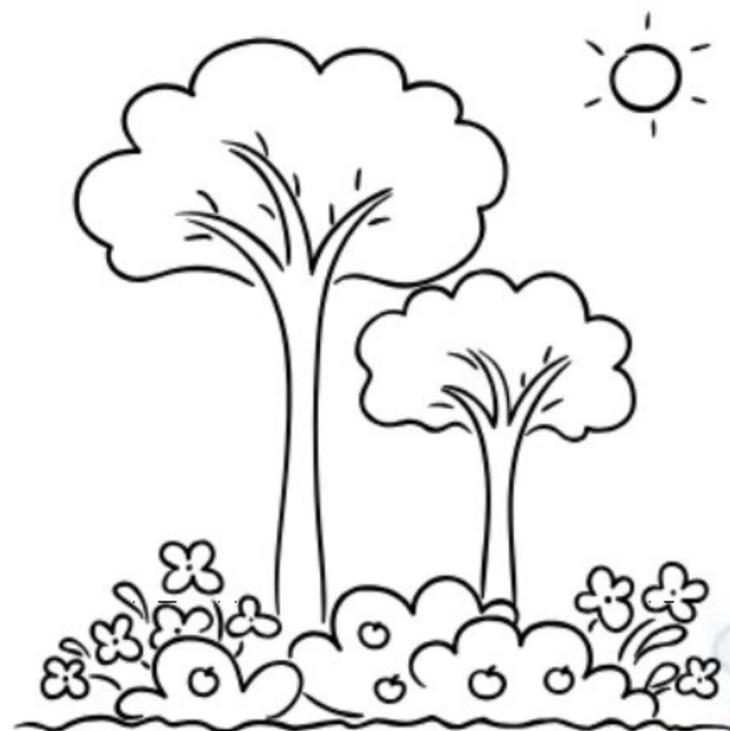

คำที่มี อ นำ

อ นำ ย เป็น อักษรนำ โดย อ เป็นพยัญชนะตัวหน้า จะมีอิทธิพล
นำ เสียงวรรณยุกต์ของตัว ย ที่ตามมา เมื่อโดยอ่านออกเสียงเป็น
พยางค์เดียว โดยเสียงวรรณยุกต์ ของ ย จะตามเสียง อ ที่นำ แต่ไม่
ออกเสียงตัว อ คำ อ นำ ย มี ๔ คำ ได้แก่ **อย่า อยู่ อย่าง อยาก**

ตัวอย่างการอ่าน

อย่า	อ่านว่า	อย่า
อยู่	อ่านว่า	อยู่
อย่าง	อ่านว่า	อย่าง
อยาก	อ่านว่า	อยาก

หมวดที่ ๕

สระเปลี่ยนรูป (สระ อะ มีตัวสะกด)

สระ - อะ อ่านว่า สระ อะ เป็นสระเสียงสั้น สระ - อะ จะเขียนไว้ข้างหลังพยัญชนะ

สระเปลี่ยนรูป หมายถึง สระ อะ ที่มี ตัวสะกดจะเปลี่ยนรูปแตกต่างกันไปจากเดิม เมื่อ พยัญชนะต้นประสมด้วย สระ - อะ และมี ตัวสะกด รูปสระ “- อะ” จะเปลี่ยนรูปเป็น “- ะ” ไม่หันอากาศ

ตัวอย่างการอ่าน

รัก	สะกดว่า	รอ - อะ - กอ	อ่านว่า	รัก
จับ	สะกดว่า	จอ - อะ - บอ	อ่านว่า	จับ
พัก	สะกดว่า	พอ - อะ - กอ	อ่านว่า	พัก
จับ	สะกดว่า	จอ - อะ - บอ	อ่านว่า	จับ
ขับ	สะกดว่า	ขอ - อะ - บอ	อ่านว่า	ขับ
ตัด	สะกดว่า	ตอ - อะ - ดอ	อ่านว่า	ตัด
ตั้ง	สะกดว่า	ดอ - อะ - งอ	อ่านว่า	ตั้ง

แบบฝึกการอ่าน สระอะ มีตัวสะกด (สระเปลี่ยนรูป)

ขัด	คั้น	คับ	จั่ง
ซัก	ซัด	ดัก	ดับ
นัด	ปัก	ปัง	ปิด
ป็น	ป่น	พั่ง	ฟัก
ฝั่ง	รั้ง	หั้น	อัด
กับข้าว	ชั้นน้ำ	ไข่มั่น	ชั้นเรียน
ซักผ้า	ดอกรัก	ต้นมังคุด	ตั้งใจ
ตั้งแต่	ผักชี	ฝึกบัว	ฟักทอง
มานั่ง	ยาสีฟัน	รู้จัก	สั่งสอน
ฝึกหัด	ผลัก	หลัง	หวัด

ฝึกเขียนสะกดคำ

ตัวอย่าง

คัน สะกดว่า คอ-อะ-นอ
 อ่านว่า คัน

๑. จั๋ง

สะกดว่า

อ่านว่า

๒. ตัก

สะกดว่า

อ่านว่า

๓. ตับ

สะกดว่า

อ่านว่า

๔. ปัก

สะกดว่า

อ่านว่า

๕. พัง

สะกดว่า

อ่านว่า

๖. รัง

สะกดว่า _____

อ่านว่า _____

๗. ฟัง

สะกดว่า _____

อ่านว่า _____

๘. หลับ

สะกดว่า _____

อ่านว่า _____

๙. หลั่ง

สะกดว่า _____

อ่านว่า _____

๑๐. หลับ

สะกดว่า _____

อ่านว่า _____

หมวดที่ ๖

สระลดรูป (สระ โอะ มีตัวสะกด)

สระ โอะ คือ สระหนึ่งในภาษาไทย มีเสียงสั้น เมื่อนำมาประสมกับพยัญชนะต้นและมีตัวสะกด สระ โอะ จะลดรูปหายไป

สระลดรูป คือ สระที่ประกอบด้วยคำที่มีตัวสะกดแล้วไม่ปรากฏรูปสระให้เห็น

ตัวอย่างการอ่าน

จบ สะกดว่า จอ – โอะ – บอ อ่านว่า จบ

ตก สะกดว่า ตอ – โอะ – กอ อ่านว่า ตก

นก สะกดว่า นอ – โอะ – กอ อ่านว่า นก

ตรง สะกดว่า ตอ-รอ-โอะ-งอ อ่านว่า ตรง

ชน สะกดว่า ขอ – โอะ – นอ อ่านว่า ชน

ลม สะกดว่า ลอ – โอะ – มอ อ่านว่า ลม

แบบฝึกการอ่าน สระ โอะ มีตัวสะกด (สระลดรูป)

กต	ขม	คง	งม
ตบ	ทบ	ธง	ป่น
มด	รก	รบ	รุ่ม
ผล	รถ	รส	ศพ
กลม	หมด	หล่น	หลบ
ตำบล	หกล้ม	อบรม	สงบ
รดน้ำ	รุ่มเงา	รำวง	เสาชิง
คนแก่	ตกกล้า	ต้นสน	น้ำตก
น้ำนม	น้ำส้ม	ผ้าห่ม	ผู้คน
พัสดม	แม่มด	ยากจน	ยางลบ

ฝึกเขียนสะกดคำ

ตัวอย่าง

ชน สะกดว่า ขอ-โอะ-นอ
 อ่านว่า ชน

๑. คง

สะกดว่า

อ่านว่า

๒. จด

สะกดว่า

อ่านว่า

๓. ตบ

สะกดว่า

อ่านว่า

๔. รบ

สะกดว่า

อ่านว่า

๕. รด

สะกดว่า

อ่านว่า

๖. ชม

สะกดว่า _____

อ่านว่า _____

๗. ดม

สะกดว่า _____

อ่านว่า _____

๘. งบ

สะกดว่า _____

อ่านว่า _____

๙. พบ

สะกดว่า _____

อ่านว่า _____

๑๐. ศพ

สะกดว่า _____

อ่านว่า _____

หมวดที่ ๗

คำประวิสรรชนีย์ และไม่ประวิสรรชนีย์

วิสรรชนีย์ คือ คำที่มีรูปสระ _ะ

คำที่ประวิสรรชนีย์ คือ คำที่ออกเสียงสระอะ และมีรูปสระ _ะ

กำกับ เวลาอ่านออกเสียงเต็มเสียง ซึ่งมีอยู่ ๒ ประเภท คือ

๑. คำที่ประวิสรรชนีย์ที่พยางค์หน้า เช่น คำที่ขึ้นต้นด้วย

กระ ได้แก่ กระเป่า กระจก

คะ ได้แก่ คำน้า คะแนน

ตะ ได้แก่ ตะปู ตะกร้า

ทะ ได้แก่ ทะลุ ทะเล

๒. คำที่ประวิสรรชนีย์ที่พยางค์หลัง เช่น คำว่า พาหนะ ภาชนะ

ตัวอย่างการอ่าน

กระจก สกกดว่า กอ-รอ- อะ-กระ- จอ-โอะ -กอ-จก

อ่านว่า กระ-จก

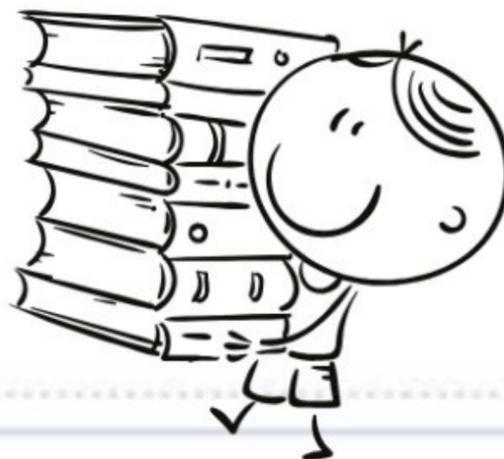
ปะการัง สกกดว่า ปอ-อะ-ปะ- กอ-อา -กา-รอ-อะ-งอ- รัง

อ่านว่า ปะ-กา-รัง

ประมง สะกดว่า ปอ-รอ-อะ- ประ-มอ -โอะ-งอ- มง
อ่านว่า ประ-มง

แบบฝึกการอ่าน คำที่ประวิสรรชนีย์

กะปิ	กระตึก	กระตุก	กะเพรา
กะสา	ชนะ	ตะเกียบ	ตะโกน
ประชุม	ประจำ	มะดัน	ระฆัง
ระเบียง	ตะครุบ	ประติษฐ์	ปัสสาวะ
ประโยค	ละเอียด	สะตอก	พระเจ้า
ต้นมะลิ	ทานตะวัน	ลอยกระทง	ผักกระเฉด
ฝุ่นละออง	นกกระสา	ปลากระป๋อง	กระดานดำ
ระมัดระวัง	ครูประจำชั้น	ต้นมะละกอ	ดอกทานตะวัน

ฝึกเขียนสะกดคำ

ตัวอย่าง

กะทิ สะกดว่า กอ-อะ-กะ-ทอ-อิ-ทิ
 อ่านว่า กะ-ทิ

๑. กะปิ

สะกดว่า

อ่านว่า

๒. ขยะ

สะกดว่า

อ่านว่า

๓. มะลิ

สะกดว่า

อ่านว่า

๔. กะสา

สะกดว่า

อ่านว่า

๕. ชะนี

สะกดว่า

อ่านว่า

๖. คำน้า

สะกดว่า _____

อ่านว่า _____

๗. กระดุก

สะกดว่า _____

อ่านว่า _____

๘. ประจำ

สะกดว่า _____

อ่านว่า _____

๙. ละมุด

สะกดว่า _____

อ่านว่า _____

๑๐. มะไฟ

สะกดว่า _____

อ่านว่า _____

คำที่ไม่ประวิสรรชนีย์ คือ คำที่ไม่มีรูป _ะ กำกับ เวลาอ่านออกเสียง อะ ครึ่งเสียง เช่น คำที่ขึ้นต้นด้วย

ข	ได้แก่	ขมุกขมัว ขนุน
จ	ได้แก่	จรวด จมูก
ฉ	ได้แก่	ฉลาด ฉับ
ช	ได้แก่	ชลย ชฎา
ต	ได้แก่	ตลาด ตวัด
ป	ได้แก่	ปฏิทิน ปทุม
ว	ได้แก่	วลี วสันต์
ส	ได้แก่	สมอง สง่า

ตัวอย่างการอ่าน

ตลก สกกดว่า ตอ-อะ- ตะ-หอ-ลอ-โอะ- กอ- หลก

อ่านว่า ตะ- หลก

ปรนัย สกกดว่า ปอ-อะ - ปะ -รอ - อะ-ระ- นอ-โอ-ไน

อ่านว่า ปะ-ระ-ไน

ขยัน สกกดว่า ขอ-อะ-ชะ-หอ-ยอ-อะ-นอ-หยัน

อ่านว่า ชะ-หยัน

แบบฝึกการอ่าน คำที่ไม่ประวิสรรชนีย์

ขย้า	ขยี้	ดอกชบา	จมูก
จรวด	เจริญ	ชนิด	ปฏิญาณ
ปฏิบัติ	ปริญญา	ฝรั่ง	ภรรยา
แมลง	ราษฎร	วิทยุ	ศาสนา
สกปรก	สงบ	สตรอร์เบอร์รี่	สตางค์
สนาม	สนุก	สมอง	สบาย
สมุด	สวัสดิ์	สหกรณ์	เสด็จ
แสดง	อธิบาย	อนามัย	อร่อย
อันตราย	อัศจรรย์	อิสลาม	ไอศกรีม

ฝึกเขียนสะกดคำ

ตัวอย่าง

ตลก สะกดว่า ตอ-อะ- ตะ-หอ-ลอ-โอะ- กอ- หลก
อ่านว่า ตะ-หลก

๑. สงบ

สะกดว่า

อ่านว่า

๒. จมูก

สะกดว่า

อ่านว่า

๓. จรวด

สะกดว่า

อ่านว่า

๔. สนุก

สะกดว่า

อ่านว่า

๕. สมุด

สะกดว่า

อ่านว่า

๖. สบาย

สะกดว่า _____

อ่านว่า _____

๗. อร่อย

สะกดว่า _____

อ่านว่า _____

๘. อธิบาย

สะกดว่า _____

อ่านว่า _____

๙. แสดง

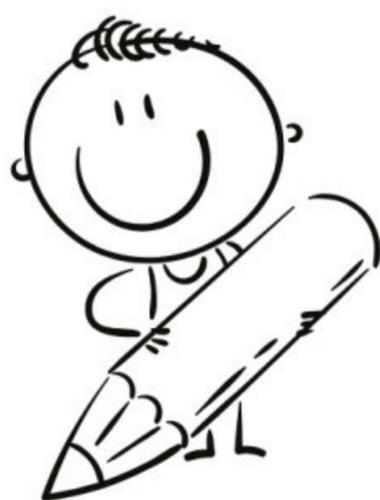
สะกดว่า _____

อ่านว่า _____

๑๐. แมลง

สะกดว่า _____

อ่านว่า _____

หมวดที่ ๘

สระเปลี่ยนรูป สระลดรูป

สระเปลี่ยนรูป คือ สระที่ประกอบด้วยคำที่มีตัวสะกดแล้วปรากฏรูปสระเป็นรูปอื่น

สระเอะ (มีตัวสะกด)

สระ เ - ะ เมื่อมีตัวสะกด จะเปลี่ยนรูป - ะ เป็น ี - ไม้ไตคู้ และเขียนไว้บนพยัญชนะต้น

สระแอะ (มีตัวสะกด)

สระ แ - ะ เมื่อมีตัวสะกด จะเปลี่ยนรูป - ะ เป็น ี - ไม้ไตคู้ และเขียนไว้บนพยัญชนะต้น

ตัวอย่างการสะกดคำ สระเอะ(มีตัวสะกด)

เจ็บ สะกดว่า จอ - เอะ - บอ อ่านว่า เจ็บ

เล็บ สะกดว่า ลอ - เอะ - บอ อ่านว่า เล็บ

เข็น สะกดว่า ขอ - เอะ - นอ อ่านว่า เข็น

เหม็น สะกดว่า หอ-มอ-เอะ-นอ อ่านว่า เหม็น

เกล็ด สะกดว่า กอ-ลอ-เอะ-ดอ อ่านว่า เกล็ด

แบบฝึกการอ่านคำ สระเอะ (มีตัวสะกด)

เด็ด เผ็ด เข็น เหม็น

เหล็ก เกล็ด เสร็จ เสด็จ

เจ็บปวด ดอกเข็ม เด็กชาย บาดเจ็บ

ปลาเค็ม ร่มเย็น ต้นเข็ม เจ็บป่วย

เข็มขัด บานเย็น แกงเผ็ด เล็กน้อย

เล็บเท้า ตูเย็น สมเด็จ เมล็ด

ผ้าเช็ดหน้า เด็กนักเรียน

ฝึกเขียนสะกดคำ สระเอะ(มีตัวสะกด)

ตัวอย่าง

เด็กชาย สะกดว่า ดอ-เอะ-กอ-เด็ก-ชอ-อา-ยอ-ชาย

อ่านว่า เด็ก-ชาย

๑. เจ็บ

สะกดว่า

อ่านว่า

๒. เค็ม

สะกดว่า

อ่านว่า

๓. เผ็ด

สะกดว่า

อ่านว่า

๔. เข้มขัด

สะกดว่า

อ่านว่า

๕. ร่มเย็น

สะกดว่า

อ่านว่า

๖. แกงเผ็ด

สะกดว่า _____

อ่านว่า _____

๗. สมเด็จ

สะกดว่า _____

อ่านว่า _____

๘. ดอกเข็ม

สะกดว่า _____

อ่านว่า _____

๙. เจ็บป่วย

สะกดว่า _____

อ่านว่า _____

๑๐. ตู๋เหียน

สะกดว่า _____

อ่านว่า _____

ฝึกเขียนสะกดคำ สระแอะ(มีตัวสะกด)

ตัวอย่าง

ของแข็ง สะกดว่า ขอ-ออ-งอ-ของ-ขอ-แอะ-งอ-แข็ง

อ่านว่า ของ-แข็ง

๑. แข็ง

สะกดว่า

อ่านว่า

๒. น้ำแข็ง

สะกดว่า

อ่านว่า

๓. แข็งแรง

สะกดว่า

อ่านว่า

๔. เข็มแข็ง

สะกดว่า

อ่านว่า

สระลดรูป คือ สระที่ประกอบด้วยคำที่มีตัวสะกด แล้วรูปสระไม่ปรากฏให้เห็น

สระ ัว (มีตัวสะกด)

สระ ัว เมื่อมีตัวสะกดจะลดรูป ั เหลือเพียง -ว

ตัวอย่างการสะกดคำ

ดวง สะกดว่า ดอ – ัว – งอ

 อ่านว่า ดวง

ง่วง สะกดว่า งอ – ัว – งอ-งวง-ไม้เอก

 อ่านว่า ง่วง

สวน สะกดว่า สอ – ัว – นอ

 อ่านว่า สวน

สวม สะกดว่า สอ – ัว – มอ

 อ่านว่า สวม

กล้วย สะกดว่า กอ – ลอ – ัว – ยอ – กลวย – ไม้โท

 อ่านว่า กล้วย

แบบฝึกการอ่าน สระลดรูป (สระ -ัว)

งวง	งัวง	ม่วง	ชวด
บวช	ปวด	หลวง	หลวม
ร่วม	สัวม	อ้วน	ส่วน
พรวน	ควร	ป่วย	ควบ
หมวก	กล้วย	จรวด	ตำรวจ
ผู้ช่วย	ห้วงใย	ควบคุม	ผ่านวม
สวนครัว	สวยงาม	ช่วยเหลือ	ถ้วยชาม
บัวนปาก	กล้วยเตี้ยว	กล้วยจับ	พวงมาลัย

ฝึกเขียนสะกดคำ สระเอะ(มีตัวสะกด)

ตัวอย่าง

ม่วง สะกดว่า มอ-อัว-งอ-ม่วง-ไม้เอก
 อ่านว่า ม่วง

๑. ส้าม

สะกดว่า

อ่านว่า

๒. ช่วย

สะกดว่า

อ่านว่า

๓. กล้าย

สะกดว่า

อ่านว่า

๔. หลวม

สะกดว่า

อ่านว่า

๕. ห่วงใย

สะกดว่า

อ่านว่า

หมวดที่ ๙

สระออ (มีตัวสะกด)

สระออ คือ เป็นสระเสียงยาว อยู่หลังพยัญชนะต้นออกคำที่
ประสมสระออมีตัวสะกด เช่น ตอน ดอก คอย ทอน

ตัวอย่างการอ่าน

ตอน	สะกดว่า	ตอ-ออ-นอ	อ่านว่า	ตอน
ดอก	สะกดว่า	ดอ- ออ-กอ	อ่านว่า	ดอก
คอย	สะกดว่า	คอ- ออ-ยอ	อ่านว่า	คอย
มอบ	สะกดว่า	มอ- ออ-บอ	อ่านว่า	มอบ
ชอบ	สะกดว่า	ชอ- ออ-บอ	อ่านว่า	ชอบ
สอบ	สะกดว่า	สอ- ออ- บอ	อ่านว่า	สอบ
รอน	สะกดว่า	รอ- ออ- นอ	อ่านว่า	รอน

ตัว ฤ ฦ

การอ่านตัว ฤ ฦ จะอ่านออกเสียง ริ ในภาษาสันสกฤต แต่เมื่อไทยเรารับมาใช้ในภาษาไทยจะออกเสียงในการอ่านได้ ๓ วิธีดังนี้

๑. อ่านออกเสียงเป็น ริ เมื่อประสมกับพยัญชนะ ๖ ตัว คือ ก ต ท ป ศ ส เช่น ทฤชฎี ฤทธิ กฤชณา ศฤงคาร ฯลฯ

๒. อ่านออกเสียงเป็น รี เมื่อประสมกับพยัญชนะ ๕ ตัว คือ ค น พ ม ห เช่น หฤทัย คฤหาสน์ พฤชภา มฤคา ฯลฯ หรือ เมื่อเป็นพยัญชนะต้นอยู่หน้าคำอื่นๆ เช่น ฤดู ฤดี ฤคเวท

๓. อ่านออกเสียงเป็น เรอ ซึ่งมีคำเดียว คือ ฤกษ์

ตัวอย่างการอ่าน

ฤ ออกเสียง ริ

ฤทธิ สะกดว่า รอ-อิ-ทอ-ริด

 อ่านว่า ริด

ทฤชฎี สะกดว่า ทอ-รอ-อิ-ชอ-ทริด-ชอ-อะ-สะ-ฎอ-อี-ดี

 อ่านว่า ทริด-สะ-ดี

ฝึกเขียนสะกดคำ

ตัวอย่าง

ตอน สะกดว่า ตอ-ออ-นอ
 อ่านว่า ตอน

๑. รอน

สะกดว่า

อ่านว่า

๒. ดอก

สะกดว่า

อ่านว่า

๓. คอย

สะกดว่า

อ่านว่า

๔. มอบ

สะกดว่า

อ่านว่า

๕. ชอบ

สะกดว่า

อ่านว่า

๖. สอบ

สะกดว่า _____

อ่านว่า _____

๗. ฤทธิ

สะกดว่า _____

อ่านว่า _____

๘. ทฤษฎี

สะกดว่า _____

อ่านว่า _____

๙. ฤดู

สะกดว่า _____

อ่านว่า _____

๑๐. พฤษภาคม สะกดว่า _____

อ่านว่า _____

หมวดที่ ๑๐

สระเออ (มีตัวสะกด)

สระเออ คือ สระเออ เป็นสระที่มีเสียงยาว และเขียนพยัญชนะต้นตรงกลางระหว่าง สระเอ กับสระออ เมื่อมีตัวสะกด สระออ จะเปลี่ยนรูปเป็นสระอิ เช่น ค - เออ - น = เดิน แต่ถ้า ย ยักษ์ เป็นตัวสะกด สระออ จะหายไป เช่น ค - เออ - ย = เคย ถ้าเป็นคำว่า เหอม , เทอญ สระเออจะคงรูปอยู่ไม่หายไป

ตัวอย่างการอ่าน

เลย	สะกดว่า	ลอ - เออ - ยอ	อ่านว่า	เลย
เขย	สะกดว่า	ขอ - เออ - ยอ	อ่านว่า	เขย
เกิด	สะกดว่า	กอ - เออ - ดอ	อ่านว่า	เกิด
เปิด	สะกดว่า	ปอ - เออ - ดอ	อ่านว่า	เปิด

สระเออที่มีตัวสะกด แต่ไม่เปลี่ยนรูป

เหอม	สะกดว่า	กอ - เออ - มอ	อ่านว่า	เหอม
เทอญ	สะกดว่า	ทอ - เออ - ญอ	อ่านว่า	เทิน

ฝึกเขียนสะกดคำ

ตัวอย่าง

เขียน สะกดว่า ขอ-เออ-นอ
 อ่านว่า เขียน

๑. เกิด

สะกดว่า

อ่านว่า

๒. เดิน

สะกดว่า

อ่านว่า

๓. เต็ม

สะกดว่า

อ่านว่า

๔. เหอม

สะกดว่า

อ่านว่า

๕. เทอญ

สะกดว่า

อ่านว่า

หมวดที่ ๑๑

คำที่มี รร (ร หัน)

คำที่มี รร (ร หัน) คือ รร อ่านว่า รอ-หัน เป็นการเขียน ร สองตัวติดกัน โดย ร ตัวแรกทำหน้าที่เป็นสระอะ ส่วน ร ตัวหลังทำหน้าที่เป็นตัวสะกดในมาตรา กน

ตัวอย่างการอ่าน

กรรไกร สะกดว่า กอ-อะ-นอ-กัน-กอ-รอ-ไอ-ไกร

 อ่านว่า กัน-ไกร

กรรม สะกดว่า กอ-อะ-มอ-กัม

 อ่านว่า กำ

อัครรย์ สะกดว่า ออ-อะ-ศอ-อัศ-ศอ-อะ-ชะ-จอ-อะ-นอ-จัน

 อ่านว่า อัศ-ชะ-จัน

หรรษา สะกดว่า หอ-อะ-นอ-หัน-สอ-ฮา-สา

 อ่านว่า หัน-สา

บรรจบ สะกดว่า บอ-อะ-นอ-บัน-จอ-โอะ-บอ-จบ

 อ่านว่า บัน-จบ

แบบฝึกการอ่าน คำที่มี รร (ร หัน)

อรรณ

มรรค

สรรพ

บรรจุ

บรรลु

บรรยาย

บรรดา

บรรทัด

สุวรรณ

กรรเชียง

เวรกรรม

ผิวพรรณ

สังสรรค์

วรรคตอน

บรรทม

จรรโลง

พรรคพวก

วรรณกรรม

ธรรมดา

อุปสรรค

ธรรมชาติ

บรรยายกาศ

สร้างสรรค์

บรรณานุกรม

ฝึกเขียนสะกดคำ

ตัวอย่าง

กรรไกร สะกดว่า กอ-อะ-นอ-กัน-กอ-รอ-ไอ-ไกร
 อ่านว่า กัน-ไกร

๑. บรรยาย สะกดว่า

 อ่านว่า

๒. ธรรมดา สะกดว่า

 อ่านว่า

๓. บรรจุ สะกดว่า

 อ่านว่า

๔. ธรรมชาติ สะกดว่า

 อ่านว่า

๕. มรรค สะกดว่า

 อ่านว่า

๖. วรรณคดี สกคดว่

อ่านว่

๗. วรรณกรรม สกคดว่

อ่านว่

๘. วรรณคดี สกคดว่

อ่านว่

๙. วรรณคดี สกคดว่

อ่านว่

๑๐. สุวรรณ สกคดว่

อ่านว่

หมวดที่ ๑๒

คำที่มีทัณฑฆาต (์)

(์) เรียกว่า ไม้ทัณฑฆาต พยัญชนะที่มีไม้ทัณฑฆาตกำกับ
เรียกว่า ตัวการ์นต์ เราจะไม่ออกเสียง

ตัวอย่างการอ่าน

การ์ตูน สะกดว่า กอ - ออ - กา - ตอ - อู - นอ - ตูน

อ่านว่า กา-ตูน

คริสต์ สะกดว่า คอ - รอ - อี - สอ

อ่านว่า คริต

จันทร์ สะกดว่า จอ - อะ - นอ

อ่านว่า จัน

เจดีย์ สะกดว่า จอ - เอ- เจ - ดอ - อี - ดี

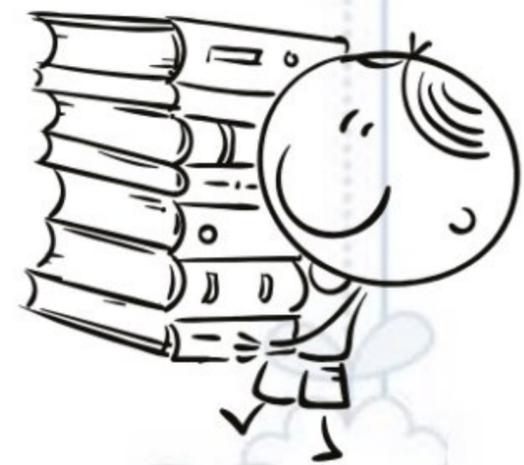
อ่านว่า เจ-ดี

โบสถ์ สะกดว่า บอ - โอ - สอ

อ่านว่า โบต

แบบฝึกการอ่าน คำที่มีทัศนธาตุ

ยักษ์	พันธุ์	ขรรค์	ครรภ์
ทุกษ์	ศุนย์	สัตว์	ศาสตร์
แพทย์	ฤทธิ์	ชอล์ก	เทศน์
องค์	โจทย์	ประโยชน์	ฉกรรจ์
อาจารย์	สวัสดิ์	กษัตริย์	พันธุ์ไม้
ประดิษฐ์	ศักดิ์สิทธิ์	พระอินทร์	เวทย์มนต์
สตางค์	สมบูรณ์	รถยนต์	วันจันทร์
เปรมปรีดิ์	บริสุทธิ์	วรรณยุกต์	ภาพยนตร์
สัญลักษณ์	สหกรณ์	ไดโนเสาร์	สตอร์เบอร์รี่

ฝึกเขียนสะกดคำ

ตัวอย่าง

การ์ตูน สะกดว่า กอ - ออ - กา - ตอ - อู - นอ - ตูน

อ่านว่า กา-ตูน

๑. ทูกซ์

สะกดว่า

อ่านว่า

๒. เทศน์

สะกดว่า

อ่านว่า

๓. ประโยชน์

สะกดว่า

อ่านว่า

๔. พันธุ์

สะกดว่า

อ่านว่า

๕. แพทย์

สะกดว่า

อ่านว่า

๖. เสาร์

สะกดว่า _____

อ่านว่า _____

๗. สมบูรณ์

สะกดว่า _____

อ่านว่า _____

๘. สหกรณ์

สะกดว่า _____

อ่านว่า _____

๙. อาจารย์

สะกดว่า _____

อ่านว่า _____

๑๐. ขรรค์

สะกดว่า _____

อ่านว่า _____

แบบฝึกการอ่าน คำที่มีไม้ยมก (๑)

จู่ ๆ

ดำ ๆ

อื่น ๆ

นึ่ง ๆ

เย็น ๆ

ค่อย ๆ

ต่าง ๆ

ขาว ๆ

จริง ๆ

ใกล้ ๆ

ใหญ่ ๆ

เอ็ก ๆ

นาน ๆ

สวย ๆ

เพื่อน ๆ

ไฟไหม้ ๆ

ทุกวัน ๆ

คนหนึ่ง ๆ

ต่าง ๆ กัน

แต่ละวัน ๆ

ในวันหนึ่ง ๆ

ต่าง ๆ นานา

รถมาแล้ว ๆ

ย่อหน้าหนึ่ง ๆ

ฝึกเขียนสะกดคำ

ตัวอย่าง

ทุก ๆ วัน สะกดว่า ทอ-อุ-กอ-ทุก-ทอ-อุ-กอ-ทุก-วอ-อะ-นอ-วัน

อ่านว่า ทุก-ทุก-วัน

๑. ค่อย ๆ

สะกดว่า

อ่านว่า

๒. เย็น ๆ

สะกดว่า

อ่านว่า

๓. ต่าง ๆ

สะกดว่า

อ่านว่า

๔. เพื่อน ๆ

สะกดว่า

อ่านว่า

๕. ต่าง ๆ กัน สะกดว่า

อ่านว่า

หมวดที่ ๑๔

คำที่มีอัศเจรีย์ (!)

เครื่องหมายอัศเจรีย์ หรือ เครื่องหมายตกใจ มีรูป " ! " สำหรับเขียนกำกับไว้หลังคำอุทาน เช่น โอ้ย! แหม! เป็นต้น

เครื่องหมายตกใจ แบ่งเป็น ๒ ชนิด

๑. คำอุทานบอกอาการ เป็นคำอุทานที่แสดงอารมณ์และความรู้สึกของผู้พูด

๒. คำอุทานเสริมบท ใช้เป็นคำสร้อยหรือคำเสริมบทต่างๆ ไม่มีความหมายเพื่อยืดเสียงให้ยาวออกไป

ตัวอย่างการอ่าน

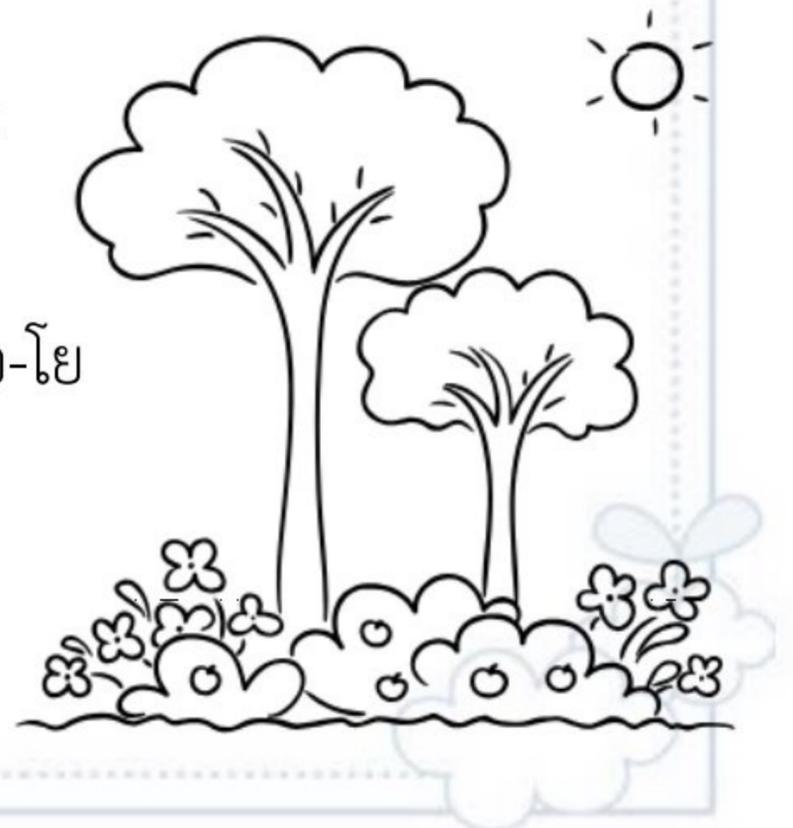
ดีใจ

เย่ ! สะกดว่า ยอ-เอ-เย-ไม้เอก

อ่านว่า เย่

ไชโย ! สะกดว่า ชอ-ไอ-ไซ-ยอ-ไอ-โย

อ่านว่า ไช-โย

ตกใจ

อู๊ย ! สะกดว่า ออ-อุ-ยอ-อุย-ไม้ตรี
 อ่านว่า อู๊ย

ว้าย ! สะกดว่า วอ-อา-ยอ-วาย-ไม้ตรี
 อ่านว่า ว้าย

ประหลาดใจ

เอ๊ะ ! สะกดว่า ออ-เอะ-เอะ-ไม้ตรี
 อ่านว่า เอ๊ะ

หือ ! สะกดว่า หอ-ฮือ
 อ่านว่า หือ

รับรู้ เข้าใจ

อ้อ ! สะกดว่า ออ-ออ-ออ-ไม้จัตวา
 อ่านว่า อ้อ

อ้อ ! สะกดว่า ออ-ออ-ออ-ไม้โท
 อ่านว่า อ้อ

เจ็บปวด

โ๊ยย ! สะกดว่า ออ-โอ-ยอ-โอย-ไม้ตรี

อ่านว่า โ๊ยย

โ๊ยย ! สะกดว่า ออ-โอ-ยอ-โอย-ไม้โท

อ่านว่า โ๊ยย

สงสาร เห็นใจ

โถ ! สะกดว่า ถอ-โอ

อ่านว่า โถ

โถ ! สะกดว่า ถอ-โอ-โถ-ไม้เอก

อ่านว่า โถ

ร้องเรียก

เฮ้ ! สะกดว่า ฮอ-เอ-เฮ-ไม้เอก

อ่านว่า เฮ้

นี่ ! อ่านว่า นอ-อี-นี่-ไม้เอก

สะกดว่า นี่

แบบฝึกการอ่าน คำที่มีอัศเจรีย์ (!)

เฮอ !

เฮ้อ !

อู๋ !

ชีชะ !

เอ๊ะ !

ว้าว !

แหม !

โอ๊ย !

โธ่ !

ห๊ะ !

ตุ้ม !

ไชโย !

ปัง !

ว้าย !

โอ๊ะ !

โเฮ้โฮ !

ระว่าง !

เปรี้ยง !

ช่วยด้วย !

ไฟไหม้ !

โธ่ ! น่าสงสาร

ฝึกเขียนสะกดคำ

ตัวอย่าง

เย่ ! สะกดว่า ยอ - เอ - เย - ไม้เอก
 อ่านว่า เย่

๑. เฮ้อ !

สะกดว่า

อ่านว่า

๒. ชีชะ !

สะกดว่า

อ่านว่า

๓. แหม !

สะกดว่า

อ่านว่า

๔. โอ้ย !

สะกดว่า

อ่านว่า

๕. ไชโย !

สะกดว่า

อ่านว่า

๖. โอ๊ะ !

สะกดว่า _____

อ่านว่า _____

๗. ตูม !

สะกดว่า _____

อ่านว่า _____

๘. ว้าว !

สะกดว่า _____

อ่านว่า _____

๙. ห๊ะ !

สะกดว่า _____

อ่านว่า _____

๑๐. อ้อฮ้อ !

สะกดว่า _____

อ่านว่า _____

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (๒๕๕๑). **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช ๒๕๕๑.** กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (๒๕๔๕). **บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม ๑: ระบบเสียงอักษรไทย การอ่านคำ และการเขียนสะกดคำ.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (๒๕๕๑). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช ๒๕๕๑.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (๒๕๓๘). **สถาบันภาษาไทยการเรียนการสอนปัญหาและแนวทางแก้ไข.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว
- นภดล จันทรเพ็ญ .(๒๕๓๑). **การใช้ภาษาไทย.** กรุงเทพฯ: แสงศิลปการพิมพ์
- นราวัลย์ พูลพิพัฒน์. (๒๕๒๙). **ปัญหาการเรียนภาษาไทย.** เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- บรรจบ พันธุมธา. (๒๕๔๐). **ลักษณะและการใช้ภาษาไทย.** กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (๒๕๕๙). **คู่มือการสอนอ่านเขียนโดยการแจกลูกสะกดคำ.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด
- รัตนา ใจเสมอ. (๒๕๔๕). **การสร้างแบบฝึกการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราสำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒.** การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- สมบัติ จำปาเงิน และสำเนียง มณีกาญจน. (๒๕๓๑). **หลักการอ่าน.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เรือนแก้ว การพิมพ์
- ทีมงานทรูปลูกปัญญา. (๒๕๖๔) **พยัญชนะไทย.** เข้าถึงได้จาก true ปลูกปัญญา <https://www.truelookpanya.com/learning/detail/๓๓๓๕๐>. ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๖
- ทีมงานทรูปลูกปัญญา. (๒๕๖๔) **มาตรา ก กา.** เข้าถึงได้จาก true ปลูกปัญญา <https://www.truelookpanya.com/learning/detail/๓๓๔๗๐>. ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๖
- ทีมงานทรูปลูกปัญญา. (๒๕๖๔) **มาตรา กก.** เข้าถึงได้จาก true ปลูกปัญญา <https://www.truelookpanya.com/learning/detail/๓๓๔๖๗>. ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๖
- ทีมงานทรูปลูกปัญญา. (๒๕๖๔) **มาตรา กง.** เข้าถึงได้จาก true ปลูกปัญญา <https://www.truelookpanya.com/learning/detail/๓๓๔๗๘>. ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๖
- ทีมงานทรูปลูกปัญญา. (๒๕๖๔) **มาตรา กค.** เข้าถึงได้จาก true ปลูกปัญญา <https://www.truelookpanya.com/learning/detail/๓๓๔๘๓>. ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๖
- ทีมงานทรูปลูกปัญญา. (๒๕๖๔) **มาตรา กน.** เข้าถึงได้จาก true ปลูกปัญญา <https://www.truelookpanya.com/learning/detail/๓๓๔๙๔>. ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๖
- ทีมงานทรูปลูกปัญญา. (๒๕๖๔) **มาตรา กม.** เข้าถึงได้จาก true ปลูกปัญญา

<https://www.trueplookpanya.com/learning/detail/๓๓๕๐๒>. ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๖
ทีมงานทรูปลูกปัญญา. (๒๕๖๔) **มาตรา เกย**. เข้าถึงได้จาก true ปลูกปัญญา

<https://www.trueplookpanya.com/learning/detail/๓๓๕๐๘>. ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๖
ทีมงานทรูปลูกปัญญา. (๒๕๖๔) **มาตรา เกอว**. เข้าถึงได้จาก true ปลูกปัญญา

<https://www.trueplookpanya.com/learning/detail/๓๓๕๑๖>. ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๖
ทีมงานทรูปลูกปัญญา. (๒๕๖๔) **ไตรยางศ์**. เข้าถึงได้จาก true ปลูกปัญญา

<https://www.trueplookpanya.com/learning/detail/๓๓๔๕๖>. ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๖
ทีมงานทรูปลูกปัญญา. (๒๕๖๔) **ภาษาไทย ป. ๒ เรื่อง อักษร และการประสมคำ**. เข้าถึงได้จาก true ปลูกปัญญา

<https://www.trueplookpanya.com/learning/detail/๓๑๓๘๔-๐๔๓๙๘๕>. ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๖
ทีมงานทรูปลูกปัญญา. (๒๕๖๔) **วรรณยุกต์**. เข้าถึงได้จาก true ปลูกปัญญา

<https://www.trueplookpanya.com/learning/detail/๓๓๔๑๐>. ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๖

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

นายประสิทธิ์	พิเศษ
นายวุฒิชัย	สารสุข
นายพิทักษ์	สมพร้อม
นายเอกอนันต์	ปรีตังสันโต
นายสนิท	เกไธสง

ผู้อำนวยกาณ์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๔
 รองผู้อำนวยกาณ์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๔
 รองผู้อำนวยกาณ์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๔
 รองผู้อำนวยกาณ์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๔
 ผู้อำนวยกาณ์กลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา

คณะทำงาน

นายพนัส	สุขหนองบึง	ศึกษานิเทศก์ชำนาญกาณ์พิเศษ	สพป.บุรีรัมย์ เขต ๔
นางสาวพิชญ์ชญาญมญช์	พลรัตน์	ศึกษานิเทศก์ชำนาญกาณ์พิเศษ	สพป.บุรีรัมย์ เขต ๔
นางสาวบุญโรม	ดอมไธสง	ศึกษานิเทศก์ชำนาญกาณ์พิเศษ	สพป.บุรีรัมย์ เขต ๔
นางสำเนียง	ประนัตศรี	ศึกษานิเทศก์ชำนาญกาณ์พิเศษ	สพป.บุรีรัมย์ เขต ๔
นางพลอยชนก	ภัทรโชตินนท์	ศึกษานิเทศก์ชำนาญกาณ์พิเศษ	สพป.บุรีรัมย์ เขต ๔
นายวุฒินันท์	พรนิคม	ศึกษานิเทศก์ชำนาญกาณ์พิเศษ	สพป.บุรีรัมย์ เขต ๔
นางสาวยสวดี	เนียงไธสง	ศึกษานิเทศก์ชำนาญกาณ์	สพป.บุรีรัมย์ เขต ๔

จัดพิมพ์และรูปเล่ม

นางสำเนียง	ประนัตศรี	ศึกษานิเทศก์ชำนาญกาณ์พิเศษ	สพป.บุรีรัมย์ เขต ๔
นางสาวยสวดี	เนียงไธสง	ศึกษานิเทศก์ชำนาญกาณ์	สพป.บุรีรัมย์ เขต ๔
นายอาธร	มากพูน	เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน	สพป.บุรีรัมย์ เขต ๔
นางสาวปิยะพร	แจ่มใส	เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน	สพป.บุรีรัมย์ เขต ๔

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

กลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๔
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ